

SUBSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'60 pessetes al trimestre
Extranger. 9'00 id. id.
Pagant per any, una pesseta de rebuix

EL POBLE: CATALA

PERE COROMINAS
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
IMPRENTA
CARRER FORTUNY, NÚM. 2, TERÇ
TELÈFON
Redacció, 723 - Impremta, 2,208

ANY IX NÚM. 2,511

BARCELONA, DIJOS 18 DE JANER DE 1912

UN NÚMERO, 5 CENTIMS

PELLETERIA FRANCESA

Porta de l'Angel, 5, entressol
Gran assortit en mantes, renards, skungs, etc. colls, echarpes y mangutsos.
ELS ÚLTIMS MODELS SE TROBEN EXPOSATS A L'INTERIOR

Vies urinaris. Sifilis. Fusteria, 2 y 4, 1er. De 11 a 12; de 3 a 5 y de 7 a 9.
Dr. Serrallach Vies urinaris 12 a 2 y 6 a 7. Pelai, 40
Consulta econòmica, de 7 a 9. Jovellanos, n.º 9.

QUI TINGUI TOS

que prengui l'antiga y acreditada pasta peccoral del Dr. Andreu y se la treurà ben aviat. — Demanis a les farmacies.

EL SIGLO

GRANS MAGATZEMS

MULTIMS DIES

— DE LES —

Grans rebaixes en articles d'hivern

Ocasions excepcionals

en prenes confeccionades de totes classes
pera senyora, senyor y nens

Descomptes del 50, 40, 30, 20, 15
y 10 per cent

Acaben el dia 20 de janer

El nou govern francès

La caiguda de M. Caillaux y les seves causes.-La solució Poincaré.-Un gran ministeri.-La presència en el nou Gabinet de M. M. Briand, Bourgeois, Millerand y Delcassé

D'ens que, en el mes de mars de l'any passat, M. Briand deixà el poder, no hi ha hagut un veritable govern a França. A una gran figura d'home d'Estat seguien mil·lanys com M. Monis y com M. Caillaux, sense suficient prestigi y sense un pensament clar respecte l'orientació de la política interior y exterior de la República. Petites maniobres y baixes passions obligaren a M. Briand a dimidir, y aquesta dimissió l'ha pagada la nació vènia amb deu mesos de veritable desgovern, durant els quals ha crescut el malestar del país y s'ha embolimat considerablement la situació internacional de França.

El ministeri de M. Caillaux, impotent per dur per camins de resolució els greus problemes plantejats a la República francesa, mancava de la força moral necessaria per governar, desde'l seu naixement havia tingut una vida precaria y raquítica. En els primers dies de la seva vida ministerial ja sofria a la Cambra de diputats una volació adversa que l'heix en mala postura.

Precisament el gabinet Caillaux se trobà davant de les delicadíssimes negociacions franco-alemanyes, entaulades sota la menassa d'una guerra europea. Les negociacions arribaren a terme pacíficament. Però una gran part dels polítics y dels parlamentaris francesos no quedaren satisfets del resultat. Complicà la qüestió el fet de que, segons després s'ha provat, M. Caillaux entaulà negociacions ofioses y secretes amb Alemanya, paral·lelament a les oficials y a espallies del ministre d'Afers Exteriors M. de Selves. Aquestes negociacions ofioses les portaren M. Fondère, per la part de l'ex-president del Consell y l'encarregat d'Afers de l'embaixada alemanya a París. S'enterrà M. de Selves de l'acte incorrecte de M. Caillaux y se'n queixà al president de la República, al qual manifestà les seves intencions de dimidir la carrera. M. Fallières li demanà que evités en aquells moments la dimissió, pel pèssim efecte que hauria fet y que's quedés al ministeri fins que res resol el plet amb l'Alemanya. Acedí M. de Selves. Però l'home explicà el cas a algunes personalitats y la situació de M. Caillaux devingué difícilíssima. Thom donà per mort el ministeri; sols calia que l'ocasió propicia per fer forç caure se presentés.

L'ocasió la buscà M. Clemenceau, membre de la comissió senatorial que enten en el feccat franco-alemany. Preguntà M. Clemenceau a M. de Selves si hi havia hagut negociacions ofioses ademes de les oficials. Y l'interrogat contestà: «Efecte en el dilema de

UN ATENTAT ARTÍSTIC

El retaule barroc

DE TERRASSA

Ja fa dies que l'altar barroc de l'iglesia major de Terrassa va pols diris. Primer va dirse que'l rector el volia vendre y que, pera evitar protestes, se simularien unes obres que farien desmuntar el retaule, el qual, després de fetes les obres regularia no erbo en el lloc que li fora destinat, y seria tret de la vista de la gent y venut en acat a la callada.

Després vingué una rectificació negant la venda. El rector mai havia pensat en vendre l'obra d'art de referència. Lo succell era lo següent: Any endarrera una persona pietosa de Terrassa havia deixat uns quants mils pessetes pera donar al retaule la doradura que li manca. Passaren anys y més anys y ningú se cuidà de fer la deguda aplicació de la deia. Estant pròxim a finir el terme legal pera que aquesta reverts a l'Estat si no s'aplicava al fi per el qual havia sigut feta, la familia del testador intervingué prop de la autoritat eclesiástica, a fi de que's complís la voluntat del difunt. Llavors se cridaren tècnics, se feren pressupostos y, segons deia la rectificació, que tenia tot l'aire d'oficiosa, resulta que no hi havia prou diners pera daurar el retaule. Davant d'això s'acordà que s'apliqués la deia a fer altres obres en l'iglesia de Terrassa. Però el retaule se tornaria a posar en el lloc corresponent acabades aquestes, sense que ni ara ni mai hagués pensat ningú en treure de l'iglesia, ni per venda ni en altra forma, l'esmentada obra artística.

Això deia la rectificació. Lo que no deia es que, encara que no's vengui el retaule ni l'arconin a les golfes de les males endresses, quedarà tan estropellat a conseqüencia de les obres en projecte, que perdut tot el seu caràcter. Amb poques paraules n'hi haurà prou pera demostrarho.

Actualment el retaule està colat davant de l'abís, de manera que entre la corva d'aquest y el darrera de l'altar hi queda un gran espai. El retaule ve perpendicular a l'eix de la nau y està format per cinc panys: dos en la normal de dita perpendicular y tres formant un cos entrant. Cal advertir que'l retaule es de la mateixa alçada que la nau de l'iglesia, tocant per la seva part superior a la volta.

Ara bé: les obres en projecte són la construcció d'una silleria de chor y l'enretirament del retaule, aplicant els seus requadros directament a les parets de l'abís. Amb això sol n'hi haurà prou pera comprendre que'l retaule perdrà per complet la seva especial estructura. Avui se presenta com una gran fatxada plana; després de la reforma quedarà semicircular, seguint la forma de l'abís.

Però hi ha més encara. Pera aplicar el retaule a la paret de l'abís, serà necessari retallar de la part superior, perquè, naturalment, els revolons de l'abís són molt més baixos allí ont descansen damunt de les parets, que no més endavant, allí ont avui està colat, vers ont dits revolons s'ajunten amb la volta de la nau.

Per si això no era prou, la silleria projectada se colarà també tot l'entorn de l'abís, o sigui davant del retaule que's vol aplicar a les parets d'aquell, y fins suposant que l'autor del projecte de la silleria y el fallista següeixin punt per punt l'estil barroc del retaule pera que no desentoní una cosa d'altra, tota la part inferior d'aquest últim, amb les belles caratides que n'aquanten els paraments, quedarà amagada.

Ademes està també en projecte pintar dit retaule, donanthi entre mitg alguns tons daurats.

Se permetrà que's dugui a terme aquesta veritable profanació artística? El retaule de Terrassa es una bella mostra de talla barroca, y si les autoritats eclesiásticas no volen fer càrreg que tenen el dever d'ésser fidels guardadores dels tressors artístics que han rebut en dipòsit d'épocques passades, les entitats artístiques, començant per la Junta municipal de monuments y acabant per les societats d'artistes de Barcelona, s'haurien d'imposar la tasca de fer-loho entendre.

ECÓS

AIR, PER les Rambles, varien veure dos joves filipins. Que no té més de particular? Pera la generació actual no; per als que hem arribat al mitg de la vida, la visió de dos xicots filipins ens fa' present dels nostres vint anys idealistes y turbulents, quan s'era anarquista o separatista, quan se portaven els cabells llargs amb l'orgull d'un noble de la cort dels reis goths y havia tant de fum en els nostres caps com en els nostres pipes. Encara avui, vivim de l'empenta d'aquells dies. Aquella joventut que va passar per el forn de Zarathustra, d'Iban y de Kropotkin, té un temps especial que no perdrà mai. Són els altres, els que han vingut després, els que tenen voluntat de frare mitgeval, estudiats, però també ànima d'oficinista. Y no es nostra la frase: «el senyor Puig y Cofadach, convensut de que cap minyo regionalista, faria com ell—en aquella ocasió que pera dissort del senyor Puig no recordaran els sigles—el sacrifici a Catalunya del seu bigot».

Passaven dos joves filipins per las Rambles, deien. Abans passaven a dotzenes. No hi havia barco que no portés estudis (la Manila. Venien a la nostra Universitat, a les nostres escoles, y s'interessaven per les nostres coses. Era una característica de la ciutat nostra, aquells joves primis, d'ulls obicats, de color groc troncat, que se'ls havia per tot arreu, fins en aquells cenacles exclusivament nostres, ont no's parlava més que de Catalunya.

Cavite, que acabà amb tantes coses, feu allunyar d'Espanya a la joventut filipina. Ara van a New-York, a Boston, a Washington. Y en substitució d'ells han arribat aquests

altres minyons blancs, rossos, preocupats, que van a colles, viuen en cases de dispaques cares y no s'ajunten amb nosaltres. Els alemanys marcaran una época barcelonina, com la marcaren els filipins. Per això, se té d'anunciar lo que sembla tan infim, de passar dos joventuts filipins per las Rambles. Passa un tros de la nostra joventut y de la vida barcelonina, aquells dies sorollosos, sentimentals y heroics, en els quals cridavem visca Catalunya, pensantnos que ho sentien a tot el món y les ales dels nostres capells semblaven recullides pera no fregar el sol.

UNS QUANTS admiradors de Corominas han iniciat una subscripció, pera editar, en un libre no gaire gros, els seus articles publicats en EL POBLE, més algun altre.

No cal dir que aquesta iniciativa ha estat presa per l'entusiasme produït pel seu darrer article «Dolsa pietat!», perfecte y definitiu.

CABEM de rebre un volum en llengua portuguesa, titulat «Literatura mortua». El seu autor se diu Josep Cerveas. Aquí la paraula emortosa vol dir velles. Són la galliga, l'euskara, l'italiana y la catalana. L'estudi de la catalana es senzill y exacte. En Cerveas no diu mai dialecte al català, sinó llengua. Per aquest costat es bon crític el senyor Cerveas, però en canvi can en omissions lamentables al tractar dels nostres prosistes. Hi falta en Ruira, en Pons y Pagès, l'Alomar. En canvi els poetes estan complets, faltant tan sols en Carner. S'hi nota també que en Cerveas va adquirir alguna colecció de joventut y tots els seus redactors són pera l'escriptor portugués, els més moderns puntals de la literatura catalana.

CAMPANYA PATRIÒTICA

LO DE LES NOTARIES

Es veritablement triomfal aquesta campanya que en pro del Dret català y contra el R. D. de Notaries la nostra joventut universalista ve portant a cap. La crida patriòtica de la comissió d'estudiants es contestada ardorosament per les ciutats y les viles rossopades; per tota la gent de la nostra terra anarada de fe y de patriotisme. Y sura com una benedicció esclatant de promesses la campanya dignificada, quan se'ns declarava útils per part dels patriotes y dels mediores la veritat espanyolista dels quals no conté més que odi al ressorgiment català, odi a Catalunya. Ja rebro l'ambitanció que pot sofrir crisi, y pot trobar obstacles, empró que mai ningú la detindrà, car ella es la vida mateixa de Catalunya, que cristallitza y s'encarna amb els fets positius de catalanitat y reconstrucció interna.

Per això la actual campanya popular no es una simple y encarcerada protesta, sinó que es indicadora de la afirmació constant catalana, que's va intensificant y arrelant en els cors y en les intelligencies. Es l'afirmació potentia de l'existència del Dret de la terra, solemnia característica de la nacionalitat. Y el coneixement de que posem un Dret, té l'innegable y precisa força pera que'l mantinguem en continua vivificació. Dimegnes vinent les ciutats de Lleida y Tarragona aclamaran al Dret de la terra y diran la seva paraula de protesta contra'l R. D. den Barroso. Empró, no solament seran dues ciutats catalanes les que dimegnes alseran la seva veu patriòtica, serà tot Catalunya, tota la nostra terra que alserà son clam ple de foritut y de dignitat.

ELS MITINGS DE DIUMENGE

A més dels senyors Moles y Garriga, que albir anunciaran que parlaran a Lleida, han acordat també prestar son valios concurs a l'acte el diputat a Cortes per Balaguer, don Felip Rods y don Francisco Macià, diputat per les Borges.

El miting serà presidit pel degà del Col·legi d'advocats, senyor Pereña.

Demà podrem donar la llista definitiva dels oradors, els quals per si sols són garantia de l'importancia que tindrà el miting.

Per noves que's reben de Tarragona hi ha un grandíssim entusiasme en aquesta ciutat, esperantse amb interès la data de dimegnes, que serà solemnia pera la ciutat y conarques tarragonines.

DE LES BALEARS

Els Ajuntaments de Mallorca, Menorca y Ivisca, varen acordar apoiar amb entusiasme el precepte que obliga als notaris a saber l'idioma del país ont exerceixen.

Notes polítiques

Reunió del Consell general de l'U. F. N. R.

El dimegnes vinent, a les tres de la tarda, se reunirà'l Consell de l'U. F. N. R. en el domicili de son vicepresident, don Jaume Carner.

El senyor Cambó

En la darrera sessió del Centre Catalani de Girona, se donà compte de que en Cambó havia acceptat l'invitació pera donar una conferencia de caràcter polític, y s'acordà que aquesta tingué lloc el 28 del mes que som al Teatre Principal.

Sembla que la conferencia es un primer pas pera uns intents que té'l senyor Cambó y els seus amics amb respecte al districte de Torroella de Montgrí.

Noves juntes

La Junta del Centre d'Unió Republicana del districte solé ha quedat constituïda així: President, don Bonaventura Durat; vicepresident primer, don Gaspar Vilargut; vicepresident

dent segon, don Emili Duboy; secretari, don Baudili Raurich; vicesecretari, don Esteve Rey; vocals, don Josep Mas, don Josep Alomà, don Joaquim Planas y don Josep Diaz.

La nova Junta directiva del C. N. R. del districte quart, ha quedat constituïda en la següent forma:

President, don Miguel Barberà; vicepresident, don Eusebi Gubern; secretari, don Felip Julià; vicesecretari, don Miquel A. Blanco; tresorer, don Plàcid Lorés; comptador, D. Miquel Sellarés; bibliotecari, D. Antoni Julià; vocals, don Joan Padellós, don Josep Portegues, don Joan Espluga y don Josep Bertran Escoté.

L'aceló de la Joventut

El nostre estimat confrare «El Ideal, de Lleida, porta les següents interessants notícies referents a l'organització de la Joventut Federal Nacionalista en dita provincia:

«Las gestiones realizadas por el Consejo general de la Juventud F. N. R. de nuestra ciudad acerca de los correligionarios de Balaguer han dado por resultado la formación de una delegación que trabajará en beneficio de nuestros ideales.

Componen la mentada delegación los entusiastas correligionarios: Don José Ubach, presidente. Don Cándido Portés, secretario. Don Antonio Rabaró, tesorero. Don Arturo Pujades, vocal. Don Pedro Bella, vocal.

En torno de estos prestigiosos elementos es de esperar que se irán uniendo todos los jóvenes de Balaguer amantes de Catalunya y de la República, para que pronto sea un hecho la formación en dicha ciudad de una entidad legalmente constituida, a fin de que en la proyectada Federación de Juventudes de Cataluña, esté debidamente representada, ya que así lo corresponde dada su importancia.

En el Gobierno civil han sido presentados los Estatutos que han de regir a la Juventud F. N. R. de Agragunt.

Avui, a les deu del vespre, se reunirà en el Centre N. R. la Comissió de control de l'organització de joventuts arreu de Catalunya, pera donar nou impuls a la seva tasca.

Formen, com es sabut, dita Comissió, els senyors Mallafré y Noguer y el president de la Secció Política, que avui es don Enric Vila.

UNA INSTITUCIÓ NACIONALISTA

L'Office central des nacionalités, de Paris

Sabem que està a punt de créarse a París, sota l'alt patronatge d'eminentes personalitats polítiques, artístiques y literaries franceses y de grans patriotes de tots els països, un Office central des nationalités, el qual està cridat a conquerir per tot Europa un renom científic y polític considerable, en ella'l president de la Secció d'Acció Política exposarà un plan de treball y d'organització.

Heusquí el programa:

1. Recullir tots els documents etnogràfics, històrics, literaris, artístics, econòmics, psicològics, sociològics, apropiats pera fer conèixer l'ànima, el passat y les potencialitats d'avenir de cada nacionalitat;
2. Publicar un butlletí mensual, el qual, en forma imparcial y científica, posarà al gran públic al corrent dels esforços envers el millorament de la situació dels pobles, y dels programes de tota mena realitzats per les nacionalitats adherents a aquesta oficina;
3. Comunicar a la premsa totes les noves relatives an aqueixes nacionalitats;
4. Proporcionar els medis de conèixer a les diverses nacionalitats que s'ignoren, suscitar l'emulació de les unes per l'exemple de les altres, portarles a la comprensió de la solidaritat que les uneix y de la necessitat de fer triomfar la federació internacional pera assegurar l'autonomia de cadascuna d'elles;
5. Afavorir missions científiques en els diversos països del món, organitzar congressos, conferencias y mitings, ont seran discutides les qüestions actuals relatives a les nacionalitats, rebre y obsequiar als estrangers notables, encoratjar a París els agrupaments de les diferents nacionalitats y les relacions entre aqueixos: diversos agrupaments, crear a París un palau internacional y un museu de les nacionalitats.

Tots els patriotes y totes les societats patriòtiques que desigñ contribuir a l'èxit d'aquesta obra, deuen enviar llurs adhesions al secretariat general de l'Office central des nationalités (41, boulevard des Batignolles, París).

Entre il·lustrats personalitats adherides a la nova institució hi ha M. Jean Dupuy, actual ministre d'Obres Públiques de França y director de «Le Petit Parisien»; Ch. Guizot, professor de Dret, Mr. John Macdonnell, president del Tribunal Suprem anglès; l'exministre de l'umanitat Disceux; el diputat francès M. Pierre Dupuy; el senador M. Henri Lafontaine; el doctor Lange, etc. De Bohèmia, Irlanda, Polònia, etc., s'han rebit gran nombre d'adhesions. Una de les primeres que hi ha hagut a Catalunya es la del nostre estimat amic don Jaume Carner.

Pròximament donarem nous detalls interessants sobre l'edifici internacional de les nacionalitats, de la qual es secretari general el distingit escriptor M. Jean Peissier, gran conecidor de les coses y dels homes de Catalunya.

Una carla oheria dels presos

Hem rebut el següent escrit dels presos polítics de la presó de Barcelona, que publicuem amb veritable gust, lamentant que per una omisió dels interessats no l'haguéssim rebut a son degut temps. Diu així:

“A todos los diputados liberales y republicanos

Una puñado de hombres privados de libertad, recurren hoy a los diputados liberales españoles, sin preferencia de bando político, para llamarles la atención sobre un caso de notoria importancia, habida cuenta del grado de progreso y cultura alcanzados en nuestra nación.

Vamos a formular una queja, justificada y lógica cuando, como ahora, sale de pechos abiertos a las ideas generosas, a pesar de todas las obstrucciones de los enemigos conquistadores paso a paso de las costumbres y del gobierno de un país europeo.

Era costumbre tradicional en los gobiernos españoles, conceder periódicamente indultos o amnistías a favor de los presos por delito político. Pero ahora hace bastante tiempo parece como si existiera el propósito de concluir con aquellas medidas piadosas y justicieras, pues han pasado dos años sin que a pesar de estar llenas las prisiones, se haya dictado un solo indulto importante, y pronto cumpliran cuatro de la fecha que se concedió la última amnistía.

España, tierra de héroes y de mártires, de la inquisición y del librepensamiento, parece haber llegado al siglo XX, encarnado en sus hijos, el espíritu del contrasentido, y así hemos visto a gobernantes esencialmente retrógrados dictar medidas que cuadrarían bien en un gobierno liberal y, por oposición, hemos visto también gobernantes liberales restringir la libertad, castigando a los más alorados, que acobardaban ser los más ahogados, con la cárcel y el destierro, oponiéndose tenazmente a la concesión de medidas inoportunas a apaciguar los ánimos de los perseguidos y a conquistar para el país, perturbado por tantos dolores, la paz que a su desarrollo y a su prosperidad conviene.

Y mientras eso ocurre y mientras se suceden esas contradicciones hemos leído continuamente en los periódicos la noticia de indultos de penas elevadas que van a beneficiar a delinquentes comunes, como si al otorgar piedad hubiese empeño en favorecer a aquellos individuos que al recordar su falta o su crimen sentirán, en la frente, toda la vida, el estigma de una acción vergonzosa.

Somos nosotros fervorosos partidarios de la piedad que espere consuelo: no pocas veces, estando libres, hemos levantado la voz en favor de nuestros hermanos sometidos a tutiveria. No obstante, jamás será acción equitativa para un gobernante el que se ponga a los presos y condenados por delitos políticos, para ir a beneficiar a condenados por delitos de sangre.

En esta cárcel celular se encuentran varios centenares de los sucesos de julio de 1909. Dos de ellos, los más castigados, sufren la condena de seis años, mientras están libres tantos y tantos condenados a cadena perpetua y a 20 años de presidio. Dígase si esa enormidad no reclama rápida, inmediata corrección.

Por delito comprendido en la ley de Jurisdicciones hay también aquí ocho o diez condenados, algunos de ellos hace ya la friolera de 20 meses.

Ahora que un indulto reclamado por todos los españoles de sentimientos piadosos ha entrado a España un día luctuoso, que el Gobierno, rectificando antiguas actitudes, parece decidido a restablecer en lo posible la paz interior, entendemos conveniente y al mismo tiempo útil de conseguir, un indulto amplio, o una amnistía que resuelva la cuestión de julio, y libre de tantos dolores a los honrados delinquentes de la pluma.

Si los diputados liberales y muy señaladamente los republicanos se impusieran concertados, la obligación de pedir al señor Canalejas, una vez abiertas las Cortes, la concesión de una amnistía o un indulto general, estamos seguros de que conseguirían su objeto, siempre y cuando pusieran todo el empeño en la demanda.

A ellos recurrimos los presos que firman en nombre y representación de otros que, por falta de tiempo y ocasión, no han podido hacerlo, recordándoles este alto deber de humanidad.

Cárcel Celular, Barcelona 15 enero 1912.— Lorenzo Pahissa, Fermín Sagristá, Trino Alted, J. Costa Pomés, Federico Artigas, Francisco Rullo, Luis Castellá, A. Díaz de los Reyes, Mariano Portolés.

El senyor Marial y “Sang Nova”

Fa alguns dies que els amics de «Sang Nova» ens varen enviar la copia d'unes cartes creuades entre'l senyor Marial y dita entitat, de les quals se'n dedueix la veritable causa que motivà la baixa del conseqüent regidor de les llistes de socis d'aquell Centre. Creient fermament que'ls correligionaris de la presó, entant havien acompanyats de tota la vida, ens abstinguem, no obstant de publicar aquelles cartes, pera no parlar tan vagues d'un senyor que no té altra base de campanya que'l falsament de la veritat y la manera desaprofitejant de tractar les qüestions. Però ahir «La Publicitat» portava el següent solt:

«Alguns elements de «Sang Nova» han demostrat su disquest per el proceder del senyor Cuxart, de la celebre sociedad Crédito y Construcciones, que les puso en ridiculo, diciendo que la sociedad nacionalista habia expulsado de socio al senyor Marial, cuando les consta que subia que el senyor Marial se dió de baja de la sociedad nacionalista en las penúltimas elecciones municipales. Y entones se le devolví la cantidad que le adeudaban».

Y davant d'això que deu haver estat algun amic del senyor Marial o ell mateix, creiem que sense cap excepció de «Sang Nova» deuen publicar els documents de que més amunt hem parlat. Són els següents:

Del Consell de «Sang Nova» al senyor Marial:

«El Consell directiu d'aquesta entitat «Sang Nova», en sessió celebrada el dia 30 del passat mes, acordà comunicar a vosté haver vist amb desgust alguns dels actes realitzats per V. amb motiu de la passada festa major de la barriada de Sans.

La vista que va fer an aquesta barriada la trobem molt justa y lleial, així com també en les societats que no sustenten cap ideal polític. La realitació per V. a la Fraternitat Republicana Sansense, aquesta la trobem molt conseqüent perquè no's limita tan sols a realitzar com a particular, sinó que la feu com a autoritat, com a regidor del districte, haventse comprovat ademes que V. deia material a l'enviat aixecat per la dita

ESPECTACLES

GRAN TEATRE DEL LICEU. — Avui, dijous, 35. d'abonament, torn impar; vuitena de dijous; 15. de dijous i diumenge. Primer, «Caçador rústic», per les senyores D'Ornelli i Perini i senyores Perca i Badini; segon, segona representació de l'òpera en un acte i dos quadros, llibre de l'eminent dramaturg don Angel Guimerà, música del mestre don Enric Morera, «Titanya», per la cèlebre Berliand i els senyors Krimer, Badiol i Giral. A les nou. — El dissabte, primera de «Rigoleto», per les cèlebres De Hídnigo, Stracchini, Krimer i Nicoletti-Kormann. — El diumenge, a la tarda, extraordinària representació de «El barbiere di Siviglia», pels mateixos artistes que tant èxit han tingut en la present temporada. — Se despatxa a comptaduria.

TEATRE ROMEA

Compania còmic-dramàtica de l'eminent primer actor

Ricard Calvo

primera actriu

RAFAELA ABADIA

Avui, dijous, tarda, a dos quarts de cinc, la divertida comedia «Més vale maña que fuerza» i la joia del teatre clàssic.

El vergonzoso en palacio

Nit, a un quart de deu: la preciosa comedia «Los chorros del oro» i el magnífic drama don Josep Echegaray.

El gran galeoto

Demà, divendres, «El vergonzoso en palacio» i lectura de poesies de l'excel·lent poeta Joan Maragall, pels senyors Calvo i Vaz i la senyoreta Abadia. — Dissabte, primera representació de «El alcalde de Zalamea». — Diumenge, tarda, «El zapatero y el rey». — Nit, segona representació de

El alcalde de Zalamea

Se despatxa a comptaduria.

Teatre Tivoli Dissabte, 20, nit, a un quart de deu, debut de la compania. Primer, estrena en aquest teatre de

LA SUERTE DE ISABELITA

per Pura Montoro i M. Fernández; segon (tres actes).

EL CONDE DE LUXEMBURGO

per les sens parell A. Arrieta i P. Montoro, M. Fernández, etc. — En ensaig, «La mujer divorciada», arreglo de Josep J. Cadenas i mestre Lleó, d'èxit grandiosos a Madrid. — Se despatxa a comptaduria.

Teatre de Novetats

Tournée de l'eminent artista

MARTHE REGNIER

TRES UNQUES REPRESENTACIONS

els dies 22, 23 i 24 janer de 1912

Continua obert l'abonament en l'Administració del teatre, d'once a una del matí, de quatre a sis tardes i de nou a onze nit.

EL DORADO (Teatre de Catalunya). — Compania Llarra - La Riva. Avui, dijous, la comedia en dos actes, «Doña Carlina» i

Estrena de Puebla de las mujeres

comedia en dos actes, de

Sorali i Joaquim Alvarez Quintero

Tota la setmana, «Puebla de las mujeres».

Teatre Nou Avui, dijous, 18, a

entrada 30 cèntims. Gran matí de moda

primer, «La real hembra»; segon, èxit colossal,

LA CASTA SUSANA

cada dia més aplaudida. Ovacions delirants a

Consol Baillo cantant el brindis del xampany i la cançó de la Susana. — Nit, a dos quarts de deu, funció sencera, 30 cèntims: primer, «La real hembra»; segon, l'obra del dia.

LA CASTA SUSANA

triumf veritat d'aquesta compania, interpretació insuperable. — Demà, divendres, estrena de «El carro del sol», lletra de N. Thous, música del mestre Serrano, amb decorat nou i presentació com se mereix.

Teatre Apolo Avui, dijous, a

dos quarts de deu, en punt, —

Preus econòmics. Per última vegada els cele-

brats drames en 5 actes i 15 quadros cada un.

El sol de la humanidad

y La libertad caída

(segona part de «El sol de la humanidad»). —

Demà, divendres, funció extraordinària. Benefi-

cí de l'escriptor senyor Hero. Comedia i va-

rietas. — Dissabte, estrena de l'interessantíssim

drama en 6 actes,

Los esclavos blancos

Bohemia Modernista

RONDA SANT ANTONI

CARNAVAL DE 1912

6 GRANS BALLS DE DISFRESSES els dies

20 i 27 de janer, 1, 3, 10 i 17 de febrer. Saló

de ball el més gran del món, adornat artística-

ment baix la direcció del senyor Palloja, jardie-

ria i il·luminació inclosa; de manera que cada

ball presentarà distint i fantàstic aspecte.

— Els valuosos premis a nostre concurs de dis-

fresses, ens porten tant abundancia de masc-

res, que fan l'espectacle més simpàtic del Car-

naval. — PREUS: Abonament de socis per 6

balls, 6 pessetes; i per 1 primer, transigent, 1

pesseta. — Per més detalls i invitacions de

senyora Camisera Bastida, Passeig de Gràcia, 13,

i Canuda, 7.

FRONTÓ COMTAL

Avui, dos grans partits. Tarda, a les quatre,

Rojo: Urrutia i Arnedillo. Blaus: Chapasta,

Olaiz i Blenner. Entrada, 2 pessetes. — Nit, a les

deu, Rojo: Isidoro i Escoriaza. Blaus: Petit i

Salazar. Entrada, 2 pessetes.

Concerts

Palau de la Música Catalana

Dies 22 i 24, al vespre, dues sessions pel

FAMÓS

QUARTET REBNER

DE FRANKFORT

Programes y abonament: Magatzem de

música casa Dotesio, 1 i 3, Portal de l'An-

gel. Condicions especials pels socis del

Orfeó Català, de nou a onze nit, al local

social. Encàrregues durant el dia al conser-

ge. Telèfon, 20.

Gran Eden Concert-Assalt, 12

Telèfon 2,461. — Tots els dies, tarda, a dos

quarts de quatre. — Nit, a les nou. — Grans

espectacles. — Entrada lliure.

MUSIC-HALL - LA BUENA SOMBRA - 3, GIRONI, 3

Telèfon 1801

Tarda i nit, «Bonita noche de bodas», per les

TUDELINAS. Succés de Miss NELLY - NELL,

excèntrica de primer ordre; de GARCÍ-NUNO,

DELFRAD. Oció a tota la nova troupe fran-

cesa. — Aviat, grans i interessants debuts. —

Entrada lliure.

ALOÁZAR ESPAÑOL. — 7, Unió, 7

Tots els dies, tarda i nit, GRAN TROUPE DE

VARIETÉS. — SANSULETTES COMIQUES.

Restaurants la carta. Servei de 1.ª, 2.ª i 3.ª

classe.

LA RABASSADA

Hotel-Restaurant

amb calefacció a vapor

Obert dia i nit. — Gabinet particular.

Cuina de primera. — Servei a la Carta i

Obertura desde 5 pessetes

Atraccions Americanes

Scenic Railway, Water Chute, Bowling

Al oys Cake-Walk, Casa encantada, Pa-

lau de cristall, Palau de la rialla, Pas-

seigs, etc.

Entrada, 0'50 ptes.

amb dret a escullir una atracció.

Casino particular - Jocs variis

RESTAURANT DE LUXE

Servei a la gran carta. — «Chef» de Paris.

Concerts diaris per la

ORQUESTRA DE TIGANES

Tramvia directe, sortint cada 20 mi-

nuts, desde la cantonada del carrer Cray-

winkel a LA RABASSADA. Automòbils

desde can Gomis a la RABASSADA. Car-

ruatges desde Tibidabo a LA RABAS-

SADA. Automòbils de luxe directes,

sortint desde enfront a la Porta de l'An-

gel, cantonada Santa Agna, fins a LA

RABASSADA, de onze matí a onze nit.

Cinematògrafs

SALA MERCE - Cine y Grutes

Espléndit Naixement

amb vistes panoràmiques i animades de gran

art. Ningú deu deixar de visitar tan interessant

espectacle.

Gran Cinematògraf

Les millors pel·lícules que's projecten a Barcelo-

na, variantse diàriament el programa.

Gran Saló Doré

Avui, dijous, sessions de moda. Hermoses

pel·lícules i les atraccions

THE SINGERS

els millors acrobates del món.

Debut de

PIATTI

amb els seus gossos, número originalíssim.

Virginia Aragón

y son excèntric.

Ovacions delirants a la millor atracció que

actua a Barcelona,

1-2-3-4-5-6 **THERONS** 1-2-3-4-5-6

1-2-3-4-5-6

Aquests notabilíssims artistes molt aviat

se despatxaran del públic pera continuar la

seva tournée per Espanya.

Demà, divendres, debut del

TRIO VALERY

clowns musicals saltadors.

El 23, debut colossal

Les Florence Mecherini

Diorama Avui, dijous, 18 janer 1912.

Gran contextement artístic

cinematogràfic, a estrenes, 2:

Las dos huérfanas

o «El registro de la policia», de 1,100 metres;

El cafardo colonial

«La perla sangrienta», «El duelo de Teribio»,

«Reina de belleza».

DIVERSIONS PARTICULARS

MUNDIAL PALACE. — Concerts Santos tots els

dies, Coberts desde pessetes 3'50 Els di-

versos, bofillabais. Dissabtes, menú corrent

i vegetarià.

Botlletí comercial

17 de janer de 1912

Moviment de Borsa

Insignificant sigui també la sessió d'ahir

tarda a Borsa; no obstant, els valors se so-

tingueren, si bé perderen alguns cèntims de

la cotització anterior.

Paris i Madrid mantingueren els canvis

L'interior comptat, títuls grans, se cotisà

a 84'90, y els títuls petits quedaren a 85'85.

Els Nords se cotisaren a 98'60, tancant a

98'40. Els Alacants perderen terreny, tan-

cant a 96'70.

Paris: Exterior espanyol, 95'20. Nords y

Alacants, a 435 y 426 respectivament.

Els Andalusos segueixen sense moviment.

BORSA DE MADRID

Interior comptat..... 84'60

— if de proxím..... 84'72

— a proxím..... 101'85

Amortizable 5 per 100..... 101'85

— a per 100..... 434'90

Banc d'Espanya (accions)..... 205'00

Accions Tabacalera..... 298'00

Riu de la Plata..... 44'00

Sucres preferents..... 78'00

— ordinaries..... 107'90

obligacions..... 27'21

Francs..... 107'90

Lliures..... 27'21

BORSA DE BARCELONA

Cotització oficial

Londres, 90 dies vista..... 28'58

— xec..... 27'24

Paris, xec..... 8'00

Madrid i places banca, a 3 d'v..... 8'00

Efectes públics espanyols

Deute Inter. fi de mes (abril)..... 84'675

— fi proxím..... 84'675

— comp., serie A..... 85'85

— B..... 85'40

— C..... 85'30

— D..... 84'90

— E..... 84'80

— F..... 84'60

— G..... 84'60

— dif. series..... 102'10

— Amort. fi de mes (15 feb.)..... 102'10

— comp., serie A..... 102'00

— B..... 102'00

— C..... 102'00

— D..... 102'00

— E..... 102'00

— F..... 102'00

— G..... 102'00

— dif. series..... 102'10

— Amort. fi de mes (abril)..... 85'75

— comp., serie A..... 85'75

— B..... 85'40

— C..... 85'30

— D..... 84'90

— E..... 84'80

— F..... 84'60

— G..... 84'60

— dif. series..... 102'10

— Amort. fi de mes (15 feb.)..... 102'10

— comp., serie A..... 102'00

— B..... 102'00

— C..... 102'00

— D..... 102'00

— E..... 102'00

— F..... 102'00

— G..... 102'00

— dif. series..... 102'10

— Amort. fi de mes (abril)..... 85'75

— comp., serie A..... 85'75

— B..... 85'40

— C..... 85'30

— D..... 84'90

— E..... 84'80

— F..... 84'60

— G..... 84'60

— dif. series..... 102'10

— Amort. fi de mes (15 feb.)..... 102'10

— comp., serie A..... 102'00

— B..... 102'00

— C..... 102'00

— D..... 102'00

— E..... 102'00

— F..... 102'00

— G..... 102'00

Asturies, Gal. y